

Където баглати се пушки се пукало,
 А кимъ мажмара писанъ се чува,
 Кога пошедеемъ на кимъ медения:
 Турци илбзми - хорара гоняръ.
 И гори тамъ, тамнама силно,
 Нѣкоя кѣшур, не знамъ кой е...
 Ам' сега, славе, какъ ще правимъ?
 Ова, Боже, Боже, те какъ рѣ стане?
 Какви надгърди - каква иремна!

Славни

Подпри вратата, земни дѣцара
 И съсѣ твоа богата тукъ изъ баглатъ
 Слѣтите се нейтъ додѣ да мръкне...

(слуша се, гласъ, кинъ, нечути отъ
 турекитѣ ^{турци} ~~турци~~ ^{турци} ~~турци~~, които ^{тукъ} ~~тукъ~~ ^{тукъ} ~~тукъ~~ в
 уличката Славни присяга, гема си
 пушката и я туря до коляното си)

Богатъ рѣ, казвамъ, богата съ дѣцара,
 Слѣти се рѣмъ пейтъ изъ буренака
 И каго мръкне, богата на гуръ,
 Които не дой се; не дой ме гакъ.